

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2022. szeptember 1.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

AZ ÚR TERVE REBEKA ÁLTAL

Köszöntés igéje: Zsoltár 66,2

Jöjjetek és lássátok az Isten dolgait; csudálatosak az ő cselekedetei az emberek fiain.

Énekek: 138; 611

Lekció: 1Mózes 22,20-24

Alapige: 1Mózes 22,20-24

És lőn ezeknek utána, hírt hozának Ábrahámnak mondván: Ímé Milkha is szült fiakat Nákhornak, a te atyádfiának: Úzt az ő elsőszülöttét, és Búzt annak testvérét, és Kemuél Arámnak atyját. És Keszedet, Házót, Pildást, Jidláfot és Bethuél. Bethuél pedig nemzé Rebekát. Ezt a nyolcat szülte Milkha Nákhornak az Ábrahám atyjafiának. Az ő ágyasa is, kinek neve Reuma volt, szülte néki Tebáhot, Gakhámot, Thakhást és Mahákhát.

Imádkozzunk!

Isteni fenséged nagyságáról is énekelhattunk, Urunk, a zsoltár szavaival. Te valóban megfoghatatlan, felfoghatatlan dicsőséges Úr vagy mennyei Édesatyaként, drága Úr Jézusként, Szentlelked és igéd által így megismerhattunk Jézusban. És köszönjük, hogy mégis azt is énekelhattuk, hogy nagyon közel vagy, közel jöttél és közel jössz. Áldunk, hogy megígérte az Úr Jézus: „ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”. A java pedig az után jön. Az örökkévalóság dicsősége, magasztossága, köszönjük, hogy drága reménységként minden nap előttünk ragyoghat. És hálát adunk, amikor visszatekintünk a múltra, ott is láthatjuk csodadolgaidat is a köszöntés igéjét is hallva.

És köszönjük neked, hogy az esti istentiszteleten nemcsak kérhetünk, hanem hálát is adhatunk előre azért, hogy ez a tanév is jól alakuljon, pedagógusoknak, a diákoknak egyaránt lehessen áldássá. Különösen is legyél azok mellett a kicsit mel-

lett, akik most mentek elsőbe. Köszönjük neked, hogy lehet személyesen az oktatás. És hadd kérjünk azokért is, akik esetleg iskolát váltottak, új közösségbe kerültek, ők is hadd érezzék át, hogy jó az oktatás, jó ott lenni a suliban.

És kérünk téged arra, hogy könyörülj meg a mi népünkön, hogy minden baj és nehézség közepette is térjen meg hozzád. Akik pedig a tiéid lehetünk, lehessünk hűséges tanúbizonyságtevők életünkkel is és szavunkkal is, hogy a mi magyar népünknek lehetne békessége tebenned és jövője is te általad.

Köszönjük neked, hogy a nyári szünetben is te voltál a mi Istenünk dicsőséggel és hatalommal, és áldunk, hogy az őszi tanévkezdés után is te maradsz az.

Szeretnénk ma is rád tekinteni, és kérünk, hogy a te igéden keresztül szólíts meg bennünket személyesen. Hálát adunk, hogy te jól tudod, mire van éppen most szükségünk. De mi szeretnénk ma is kérni, azt add nekünk, ahogy ígérted is, Urunk.

Ámen.

Igehirdetés

A kilencvenes évek közepén lehettem Angliában tíz és fél hónapot – ahogy már említettem is – nyári időszakban nyelvet tanulva, majd egy nagyon áldott bibliaiskolai kurzuson részt véve. Amíg nem ismertem a nyelvet, addig is néztem a híradásokat, a BBC híradásait. Sok mindent nem értettem, de a képeket láttam. Már akkor is feltűnt, de aztán a nyelvet megismerve még inkább világos lett, milyen érdekes, hogy külföldi országokról híreket nem nagyon lehet hallani. Ami nekem nagyon fájt, hogy Magyarországról semmit nem hallottam soha. És egyszer ezt valahogy úgy meg is említettem az ottaniaknak, nyugdíjas misszionáriusok is voltak ott. Ők meg azt mondták: – Tibor, addig örüljön, amíg nem hall híreket Magyarországról, mert ha híreket hall, akkor tragédia van vagy katasztrófa, mert annak van hírértéke sajnos a külföldi országokkal kapcsolatban. És ez tényleg így volt. Akkoriban még nem volt mobiltelefon, internet sem – nem is tudom, hogy hogy tudtam én is létezni! –, de hát akkor is éltünk valahogy, úgyhogy én a levelekből, az otthoni levelekből hallottam aztán nemcsak családról híreket, hanem kicsiny hazánkról is.

Azóta viszont megváltozott a világ. Nagyon sokszor lehet hallani akár rádión, tévéen keresztül vagy az internet különböző lehetőségein keresztül ezt a kifejezést, hogy híradás. Hírt hoznak vagy hírt írnak. Valami fontos történik, akkor mi is szoktunk a barátainknak, ismerősöknek írni róla, hiszen nagyon egyszerű, vagy telefonon fölhívjuk egymást. Rengeteg hírt kapunk a világgal kapcsolatban, országunkkal kapcsolatban is. Mai nap híradásait is igyekeztem azért megnézni, mert a homiletikai professzorunk, Boros Géza bácsi, ő azt mondta, hogy a lelkipásztornak a Bibliát kell tartani az egyik kezében, a másik kezében pedig az újságot, hogy ne csak a bibliai kornak a történeteit ismerje, hanem az adott időszaknak is a híradásait, híreit tudja. Ma már nem újságot mondana valószínűleg, hanem valami más szót használna, amiben tudakozódhatunk a hírekről.

Sokszor olyan hírt is kapunk, amit nem biztos, hogy szívesen hallunk meg. Nem tudom, ti hogy szoktatok átélni, hogyha valaki olyan mond fontos hírt, aki esetleg más politikai párthoz tartozva érez egy fontos dolgot hírnek, és fölhív, hogy

hallottad, milyen jó, de közben én éppen ellenkezőleg gondolkodom. És akkor örömmel hallom meg a barátomtól, barátnőmtől azt a hírt és mondom, hogy de jó, hogy örülsz neki, vagy úgy őszintén elmondom neki, hogy hát milyen szomorú vagyok, hogy barátok vagyunk és te ennek a hírnek örülsz. Ezt az egyszerű példát csak azért hadd említsem, hogy híradások, hírek, amiket hallunk a világról, országunkról, családukról, sokfélék lehetnek, és sok tekintetben befolyásolja a meghallásukat, a viszonyulásunkat a hírekhez sok minden valóban.

És ahogy egyszer már említettem, és ennek a bibliai történetnek itt a Mózes 1. könyve 22. része végén ez nagyon hangsúlyos lett újra számomra, az üzenetében, hogy a mennyei híradás, a láthatatlan világ híradása, tehát az isteni kijelentés hírértéke alapján kell ma is minden fajta hírt kezelnünk, amit hallunk vagy hoznak, vagy tudomásunkra hoznak mások. E hír alapján kell értékelnünk, értelmeznünk a különböző híreket, híradásokat, illetve jó lenne a szerint élni, ami az Úr kijelentése alapján kapott hír. Ha személyesen érint bennünket, akkor különösen is, de akkor is, ha kevésbé személyesen, mert másokat, akiket mi ismerünk, nagyon is érinthet. És kiderülhet, hogy Istennek terve, célja van esetleg a mi bizonyos hírekhez való viszonyulásunkban is.

A példát, amit mondtam az elején, azért is tettem: valaki mond valamit örömmel, nekem egyáltalán nem öröm, hogyan reagálok, hogyan hallgatom meg, hogyan élem meg a szeretetemet, a barátságomat akkor, amikor esetleg nem értek egyet valamivel, amikor bizonyos hírt hoz.

Ábrahám fontos hírt kapott. Az is látszik a bibliai kijelentésben – és erre fogjuk először a hangsúlyt tenni –, hogy ez a hír, egyszerű, hétköznapi élethelyzetből adódó híradás volt, ugyanakkor nem véletlenül van benne a Szentírásban a mennyei média híradása, Isten kijelentése. Ugyanolyan fontos kijelentés, mint a megelőző versekben olvasható bibliai történet. Azt vizsgáljuk meg majd, hogy ebben a kijelentésben Ábrahám számára is épp a hír jellege miatt mi is volt, ami nagyon is jól igazolta: az Úrnak még mindig megvan a terve velem, megvan a célja az életemmel, és ezt az ő célját be fogja teljesíteni minden körülmények között.

Nákhornak a nemzetsége, családfája van itt előttünk, és aztán azt látjuk meg, hogy Nákhor családjának tagjaként Rebeka hogyan is lett része annak a bibliai üdv-történetnek, ami ebből a hírből is, híradásból is jól látszik. A mennyei híradás alapján vizsgáljuk meg, hogy milyen hírt is kapott Ábrahám, hogyan viszonyult hozzá, vagy viszonyulhatott hozzá, és az Úr miben akarta őt bátorítani, és ennek a mai idősorban milyen üzenetei vannak.

Mivel a Mózes 1. könyvét, ahogy folyamatában olvassuk, emlékezhetünk, hogy az 5. részben, a 11. részekben is olvashattunk hosszú családfákat több névvel. Itt lehet, hogyha olvastuk reggel ezt a szakaszt, örültünk, hogy itt azért nem olyan sok név volt. Ez egy sokkal rövidebb kijelentés, ez egy családfa-részlet. Az ilyen fajta nemzetségtábla-részletek mindig a családi kapcsolatokat akarták kiemelni. Nem az volt a fontos, hogy lássuk meg, hogy egy bizonyos őstől milyen messzire menő híres utódok születtek, hanem hogy az adott nevek milyen családi kapcsolatokat tükröznek.

Az azonban mindenképpen fontos itt a bibliai történetben és ez adja igazán a hangsúlyát, az üzenetértékét, amilyen szöveggörnyezetbe helyeztette az Úr Lelke,

amikor leíratta Mózeszel ezt a kijelentést. Mert a megelőző versek a Biblia egyik legismertebb története. Ábrahámnak meg kellene áldoznia Izsákot, amennyiben engedelmeskedik az Úrnak, és ahogyan történik ez az egész esemény.

A folytatásban pedig az Úr készül befejezni az Ábrahámról szóló történeteket, kezd rátérni Izsákra, majd Jákóbra, azután megy tovább az üdvtörténet. Önmagában tehát már a szerkezet is mutatja, hogy itt egy fontos családfa-részlet van előttünk Nákhor nemzetségében. Ezt a hangsúlyt az is erősíti, ahogy kezdődik: „és lőn”. Majd azt is hallottuk: „ímé Milkha”. Az ’és lőn’ kifejezés meg az ’ímé’ szócskák érzékeltetik továbbra is, hogy ez tényleg nagyon hangsúlyos igei üzenet.

Az is beszédes, amilyen kifejezéssel az egész indul: „És lőn ezeknek utána...” Ugyanezt a kifejezést olvashattuk a megelőző történeteket bevezetve is, 22. rész 1. verse: „És lőn ezeknek utána...” Károli fordítás jól visszaadja, szó szerint ugyanaz. És gondolom, mi is gyerekkorunk óta ismerjük ezt a híres történetet, hogy Ábrahámnak meg kellett volna Izsákot áldoznia. De én sem ismerem gyerekorom óta azt a történetet, amit most olvastam föl. Egyáltalán, mikor ezt mondom, hogy történet, akkor a történetet úgy kell elképzelni, hogy történet, de javarészt egy családfa, amelyiknél mindig az szoktuk érezni pasaréti hívóként is, hogy azért a neveket olvasni nem annyira érdekes. Persze, ha a mi nevünk ott lenne, meg a mi családukról lenne szó, akkor érdekesebb lenne. De pontosan ez adja a hírértékét ennek a kijelentésnek, hogy hogy lehet úgy olvasni ezt a szakaszt is, mintha a mi nevünk is ott lenne, és ott lenne a mi családunk is.

Ez azért fontos, mert itt Nákhor családjáról van szó, és az isteni üdvtörténetnek az igazán izgalmas részei, aminek fontos hírértéke van a Bibliát olvasó hívó népnek, azok az Ábrahámmal kapcsolatos történetek. De az Úr megmutatja, hogy épp az Ábrahámmal kapcsolatos történetek fényében is a mennyei média híradása szerint Nákhor, Ábrahám testvérének a családja is fontos hírértékkel bír. Legalább is az Úrnál mindenképpen. Úgyhogy én magam is szeretnék változtatni a gondolkodásomon, hogy ne én döntssem el, hogy melyik történet érdekes, melyik nem, hanem mindegyik az Úr kijelentése.

„És lőn ezeknek utána” – az ’ezeknek’ kifejezés az ősi nyelven fordítható úgy is, hogy beszédek vagy dolgok, ügyek. Nagyon sokszor használja ezt a szót Isten szavára, Isten beszédére: és mondja az Úr. Vagy amikor az Úr valamelyik cselekedetére utal és használja ezt a szót, az Úr tetteire, az Úrnak fontos ügy, az Úrnak fontos dolog kifejezésére.

És ha meggondoljuk, hogy akkor ’ezeknek utána’ mik is voltak akkor ez előtt, és a közvetlen megelőző történet, Ábrahám és Izsák története, amikor meg kellene áldoznia, de mégsem kell megáldozni. Micsoda tettek az Úr részéről ebben a történetben – olvastuk ezt is éppen ma, ha olvastuk már, és lehet, hogy el tudnánk mondani a gyerekeknek, unokáknak, dédunokáknak is, hogy mi is történt. Isten nagy tettei, Isten csodatettei ebben a történetben a megelőző versekben.

Ha meg azt mondom, hogy Isten szavai, ha az ’ezeknek a szavai’, micsoda szavai Istennek, hiszen ígéret. Ismét olvasható Isten ígérete a megelőző versekben, közvetlenül a megelőző versekben. De aztán hozzá jön egy teljesen új gondolat: esküvel megerősített ígéret. Tehát ’ezeknek utána’ nemcsak Isten hatalmas tette a történet eseményeiben, hanem a mi utána történik, szinte még fontosabb. Mert

az újszövetségi kijelentésben is látjuk, például a Galatákhoz írt levél 3. részében Pál apostolt vezetve az Úr Lelke éppen erre a történetre és az ebben a történetben olvasható isteni beszédekre utalva emeli ki, hogy nem mindegy ám, hogy Ábrahámnak a magjában – egyes számban: a te magodban – áldatnak meg a föld minden nemzetségei. Az, hogy egyes számban Ábrahám magva Jézus Krisztusra mutat, ebből a történetből derül ki.

És 'ezeknek utána' ilyen isteni szavak és isteni ígéretek, isteni esküvel tett ígéretetek után mi történik? Ami ugyanolyan fontos, mint a 22. rész 1. verse 'ezeknek után'-i történés. Az az ige is, ami azt jelzi, hogy hírt hoztak. Sokszor használja az ószövetségi kijelentés és tényleg mindig akkor, amikor nagyon fontos hírt, üzenetet akar az Úr is elmondani, vagy az Úr valamelyik embere használva ezt a szót, Isten szavát közvetíti.

Itt a Károli fordítás megint nagyon hangsúlyos, ezért is gondoltam most is ezt felolvasni, amúgy ezt szoktam mindig olvasni. De most különösen hangsúlyos, mikor ezt olvassuk: „És lőn ezeknek utánna, hírt hozának Ábrahámnak mondván:...” Nem tudjuk, hogy ki hozta a hírt, mert nem ez a fontos, hanem hogy mit hozott. És ez a történik valami, mond valaki valamit, mondván – Jézusnál is sokszor olvassuk, hogy Jézus pedig így szólt, mondván –, tehát hogy benne van az isteni szónak a hangsúlya, mert ez történés, csak a nagy része családfa-részlet, tehát csak nevek vannak. De közben benne van, hogy nagyon fontos esemény, aminek hihetetlen fontos hírértéke van.

Mi lehet akkor azok után is olyan fontos Istennek, hogy megláttuk, hogyan parancsolta Ábrahámnak, hogy mit kellene tennie Izsákkal, aztán Isten maga mi mindent tett azért, hogy mégse Izsáknak kelljen meghalnia. Pedig az Úrért halt volna meg, az Urat dicsőítette volna ez az áldozati halál. De nem neki kellett meghalnia.

Melyik szót is olvassuk sokszor ebben a megelőző történetben? Gondoskodás – „És nevezé Ábrahám annak a helynek nevét Jehova-jire-nek. Azért mondják ma is: Az Úr hegyén a gondviselés.” A gondoskodás szó egy olyan állítmánnyal az ősi nyelven, amiben a látni kifejezés szerepel: látja, nézi, tekint valamire, és emiatt gondoskodik. Isten a tetteiben gondoskodik, a szavaiban pedig, a beszédeiben, amit a történetben olvasunk, szintén gondoskodik, de úgy, hogy az ígéretet esküvel erősíti meg. Pedig nem lenne rá szükség, hiszen mostantól fogva Ábrahámot látjuk, hogy a hit magaslatain szárnyal. Ő most bízik az Úrban, kész volt engedelmeskedni. És az Úr nem azért erősíti most meg Ábrahámot esküvel az ígéretben, mert kételkedne Ábrahám. Éppen fordítva: bízik az Úrban, teljesen rábízta magát. És az Úr azt mondja: nos, akkor én esküvel erősítem meg, hogy be fogom teljesíteni az ígéretet. A sok utódra nézve, az áldásokra nézve, hogy örökölni fogja a földet, ellenségei fölött győzelmet aratnak az utódai Ábrahámnak, és hogy a te magodban megáldatnak a föld minden nemzetségei.

És ez után van, hogy megtért Ábrahám Beérsebába Izsákkal meg a szolgálkaikkal együtt. Majd megint jön egy fontos esemény: „És lőn ezeknek utánna, hírt hozának Ábrahámnak mondván:...” És miről olvasunk itt? Ábrahám testvéréről. Hírt hoztak arról, hogy Nákhornak is születtek utódai. De ennek a hírnek az igazi hírértékét mégsem Nákhor személyében akarja kiemelni elsősorban, hanem a fele-

sége, Milkha személyében: „Ímé Milkha is szült fiakat Nákhornak, a te atyádfiának.” Aztán amikor elmondja, hogy kik is születtek, tehát vége van a családfarészlet azon részének, ahol Milkha, az édesanya szerepel, kiemeli: „Ezt a nyolcat szülte Milkha Nákhornak, Ábrahám testvérének.” Tehát fontos Nákhor Ábrahám testvéreként, de aki még fontosabb – most az üzenet szempontjából –, a feleség, Milkha. És a szórend is az ősi nyelven így van, hogy: ímé szült Milkha ő is fiakat Nákhornak, a te atyádfiának – Károli ezért fordította így, hogy „ímé Milkha is szült”. De ez a 'Milkha ő is' ki akarja emelni, hogy ő a fontos és az 'is'-sel jelzi, hogy ő is.

Mert ki más valaki szült még? Miért kellett ide tenni ezt a híradásnál az Úrnak, hogy ő is? Kinek a nevével szerepel együtt Milkha a korábbi történetekben? Nem tudom, emlékszünk-e? Sára nevével. Mert Nákhornak a felesége Milkha lett, Sárának pedig Ábrahám lett a férje. A Mózes 1. könyve 11. részének a családfájának az utolsó részében van arról szó, hogy Tharé családfája hogy is alakult, és ott a 29. versben együtt szerepeltek Sára is meg Milkha is, hogy mind a ketten feleségek. Visszatekintve ez az 'ő is', 'Milkha ő is' fiakat szült a férjének, Nákhornak mutatja, hogy Isten micsoda áldást adott Ábrahám testvérének is. Fiakat szült a felesége, ő is. Visszautal az őstörténetekre, mert a Tharé története az őstörténetek zárása.

Erről szólt az igehirdetésben már üzenet, most mégis hadd húzzam alá, hogy a hírértéke ennek a néhány versnek visszamegy azokra az őstörténetekre, ahol olvasunk a teremtsérről, bűnesetről, özönvízről. Híres történetei a Bibliának, még a bibliát nem olvasók is ismerik. És itt a történet, ezzel az 'ő is' kifejezéssel különösen is mutatja, hogy az őstörténetekből az Úr hogyan vezet át Ábrahám történetehez, aztán ő hogyan viszi tovább az üdvtervét, az ő üdvözítő célját mindabban, amit mostantól már Ábrahámnak esküvel is megígért. Mert nemcsak visszatekint, és a visszatekintésnél még nem szabad elfelejteni, csak ezeket itt olvastuk éppen, nemhogy csupán Sára is szült fiat, hanem ez a fiú életben maradhatott – ez van a megelőző versekben. Mert az Úr azt mondta: – Ábrahám, csak próba alatt volt a te hited, de te kiálltad a próbát, nem kell a fiadnak meghalnia, nem kell megáldoznod. És aztán megáldozhatta helyette az állatot.

Izsák életben maradt az Úrért, mert az Úrnak terve van vele. Ábrahám is, emlékeztek, így gondolkodott: – Én megáldozom a fiamat, ha az Úr ezt mondja, ezt teszem. De úgy gondolkozott, hogy majd akkor az Úr fel fogja őt támasztani. Ábrahám hitte a feltámadást. Ábrahámnak a feltámadás hite azért is lehetett, mert majd amikor eljön az ő magva az Úr Jézus személyében, akkor ő is fel fog támadni. A bibliahí teológiai alapokon állva Ábrahám feltámadás hitének is az alapját az Úr Jézus feltámadása bizonyítéka, bizonyossága adhatta előre.

Előre mutat ez az 'ő is' kifejezés arra, hogy ennek a Milkhának, akinek a férje Nákhor, és ő fiakat szült, látjuk, hogy nem is kevés fia született. Neki nyolc. De aztán még a 24. versben látjuk, hogy Nákhornak az ágyasa is szült még négy fiút. És ha a nyolcat meg a négyet összeadjuk, az tizenkettő. Nem feltűnő nekünk, hogy tizenkettő utód Nákhornak? Tizenkettő utódról hallunk a későbbi történetekben is. Izmaelnek is majd tizenkét utódja lesz. Aztán kinek lesz még tizenkét utódja? Tizenkét fiú utód? Jákóbnak. Ábrahám még megérhette Izsák fiainak, Ézsauinak

és Jákóbnak a születését. Még tizenöt évet babusgathatta a kis unokáit. Azt már nem élhette meg Ábrahám, hogy Jákóbnak hogyan lett tizenkét fia. Ott is volt elsőrangú feleség, Lea és Ráhel személyében, meg ott is volt másodrangú feleség, a két szolgáló. De őtőlük születtek a tizenkét utód, a tizenkét törzs.

Itt az előremutatás csupán abban, hogy hány utódja született Nákhornak és a nyolc az Milkhától. Mutatja, előre mutatja itt már, és ha ismerjük a bibliai történeteket, mi ezekre gondolhatunk nyugodtan, akkor látjuk, hogy Náhórnak már van tizenkét utóda. Ábrahámnak mennyi van? Kettő vagy egy? Ugye Milkhától született nyolc, az ágyastól négy. Akkor Izmael is fontos. De az ígéretek nem Izmaelre vonatkoznak. Tehát Ábrahámnak már van kettő utódja, de az ígéretek szempontjából, amiről aztán az egész Biblia, az Újszövetség is beszél, Izsák a fontos. Akkor meg csak egy. Sárától még csak egy. És akkor halljuk a hírt: Nákhornak született már nyolc utód Milkhától és négy az ágyastól. Ábrahám ezt meghallja. Akkor ő milyen füllel hallja? Nekem csak kettő? Vagy, hogy bezzeg nekem csak egy, az is alig akart megszületni, Uram! Vagy pedig a mennyei híradás, ami itt a kijelentésben ott van: még nem született meg a tizenkettő, de már csak idő kérdése.

Testvérek ismernek, én szeretem mondani a 'még nem'-et. Sokszor nagyon nagy hiba, hogyha valamit hallunk és utána mondjuk, hogy nem. Oda kell tenni, hogy még nem, mert abban benne van a reménység. Most még nem. De ebben benne van az a bizalom, hogy igen ám, de az Úr valamit megígért, az Úr valamit el fog végezni, csak még nem tette.

Izmael is Ábrahám utóda és fontos is az Úrnak, épp a történetekből kiderült. A Sárától született magja Ábrahámnak csak egy. De ez a csak nem a hitetlenkedő csak, hanem az Isten ígéreteiben, az Isten esküvel tett ígéretében is bízó hívó embernek a bizonyossága lehet. Csak egy, de ettől, megmondta az Úr, esküvel megígérte, rengeteg utód lesz. Nem az a kérdés, hogy én megérem-e, vagy hogy látom-e, hanem hogy az Úr mit mondott, mit ígért.

És akkor még nem is beszéltünk Rebekáról. Mert nagyon érdekes, de az üzenetértéknek a hangsúlyát mutatja, miért akarta az Úr Lelke Mózással úgy leírni ezt a részleges családfát, hogy egy kislányt is csak bele akart tenni. Ez olyan furcsa. Nem azért, mert a lányok vagy az asszonyok ellen lenne az Úr, vagy a szentíró, hanem azért, mert a családfáknak, az ókori családfák leírásaiban általában a férfiak neveit említette. De sokszor van, hogy mégis említ asszonyneveket vagy lányneveket. Még Jézus családfájában is van a Máté evangéliuma 1. része leírása szerint. Majd nézzük meg, hogy kiknek a neve van ott. De itt hírértéke van ennek a ténynek, hogy mielőtt még befejezné, hogy „ezt a nyolcat szülte Milkha Nákhornak”, előtte azt is ki akarja emelni, hogy a legkisebbnek, Bethúélnak született egy kislánya, Rebeka: „Bethuél pedig nemzé Rebekát. Ezt a nyolcat szülte Milkha Nákhornak az Ábrahám atyjafiának.” Tehát látszik, hogy a Milkha szülése igei kijelentése keretébe oda akarta tenni a legvégére, hogy a legkisebb fiúnak, Bethúélnak született egy kislánya, Rebeka.

Ha úgy olvasnánk ezt a történetet, hogy nem tudnánk, hogy mi jön utána, akkor furcsálnánk, hogy hát érdekes, hogy pont a legkisebbnél egy kislány is ott van. Majd biztos valamikor fontos lesz talán, ismerve esetleg az ókori nemzetségtáblák, családfák leírása üzenetértékét. De ha ismerjük Rebekát, márpedig azt gondo-

lom, ismeritek, akkor tudjátok, hogy ez nem volt véletlen. Mert Ábrahám magva, az az egyetlen mag, egyetlen utód, akin keresztül majd a föld minden nemzetsége megáldatik, Rebekán keresztül és Rebeka által is születhetett meg. Az Úr Jézus azért jöhetett a világra, mert volt az Úrnak népe, az asszony magva családfája szépen ment tovább Izsák és Rebeka házasságán, szerelmén keresztül.

És Rebeka szerepét itt lehet kiemelni, és az üzenet eddigi részeihez is bátorítóan, vagy ha kell, vigasztalóan még néhány gondolat. Ábrahámnál, amikor Izsák életben maradhatott itt a megelőző versek tanúsága szerint, fontos lett ez a kifejezés: „Az Úr hegyén a gondviselés.” Az egész részt, ahogy mondtam, áthatja ez, hogy az Úr gondoskodik. Ábrahám ezért mondta Izsáknak is még a megáldozás végbemenetele előtt, hogy: – Fiam, majd az Úr gondoskodni fog az áldozati bárányról. Mert Izsák is furcsállta, hogy valami azért hiányzik. De majd az Úr gondoskodik. És tényleg gondoskodott.

„Az Úr hegyén a gondviselés.” Mórija földjén, azon a hegyen az Úr gondoskodott sok mindenről. A Krónikák könyvéből megtudjuk, hogy a templom, amit Salamon épített fel, de Dávid készített elő mindent az építéshez, azon a helyen épült föl, ahol Izsákot meg kellett volna Ábrahámnak áldozni. A későbbi történetekben a megelőző résznek a helyszíne is fontos lett.

Aztán megtudjuk ennek a történetlezárásnak a végén, hogy Beérsebába ment vissza Ábrahám Izsákkal meg a szolgálkkal, mert onnan mentek Mórija földjére. Tehát Beérsebában tartózkodik Ábrahám, itt a lezáró helyszín a 19. versben. Ez után jön, hogy: „És lőn ezeknek utána, hírt hoztak...” – akkor mondom így Beérsebába. De honnan jött a hír? Mezopotámia északi részéről, Háránból, ami azért nem kis távolság.

Aztán kiderül, hogy minden, ami Háránban történik, ahol Nákhór és a családja lakik, ugyanúgy igazolja az Úr gondoskodását, az Úr apró, legapróbb részletekben is megmutatkozó szeretetét az ő gondviselő munkájában, mint ahogy Ábrahám is Sárával meg Izsákkal itt a legutolsó eseményekben is tapasztalhatta. A távoli Háránban is az Úr az Úr, ő cselekszik, az ő tette, meg az ő esküvel tett ígérete fényében tesz mindent az Úr Háránban is atyámfiainak, Nákhornak a családjában. Erről hall hírt Ábrahám. Hallja a hírt, de tudhatta, hogy az Úr ott is munkálkodik. Ennek a nyilvánvaló igazolását majd a 24. részben nagyon jól láthatjuk, mert a szolgának azt mondja, mikor el kell menni a szolgájának a rokonokhoz Háránba, hogy majd az Úr angyala megy előtted, és majd ő fogja tudni, hogy hogy alakulnak az események, rábízhatod magad. De Ábrahám szolgája is amilyen módon bízik az Úr vezetésében, az egyértelmű vezetésében is, mutatja, hogy nemcsak Ábrahám meg a családja, hanem még a szolgák is bíztak abban az Úrban, aki gondoskodik rólunk, és akkor a mieinkről is.

Nákhór családjában sok tekintetben még ott voltak a pogány istenek is – ez is kiderül a későbbi történetekből. Tehát Nákhór családjában lelki értelemben is van sok probléma, de ettől az Úr az Úr, és ő munkálkodik.

Hadd mondjam most így a mi kifejezésünkkel: lehet, hogy még nem hívók azok a családtagok, de attól még az Úr munkáját az ő ígéretének a beteljesítésében láthatom és tudhatom. Hiszen, ahogy az 1. Korinthusi levélben olvastuk nem is olyan régen: Mert meg van szentelve a hitetlen férj az ő feleségében, és meg van

szentelve a hitetlen asszony az ő férjében, mert különben a ti gyermekeitek tisztátalanok volnának, most pedig szentek. Valamilyen értelemben az Úr szentsége, az Úr jelenléte ott van a családban. És halljuk a híreket mi is esetleg, hogy a testvérünknek vagy valamelyik családtagunknak vagy valakiknek, akik fontosak nekünk, az életében mi történt, és örülünk neki. És mi tudhatjuk, lehet, hogy nem is tudják, de mi tudhatjuk: köszönöm, Uram. Még ezért talán imádkoztunk is, mert ez jó hír, örömhír.

És hát itt a gyülekezetben is, most a lelki családra gondolva, hány olyan örömhírt hallottunk, amikor valakik, akik éveken át vártak gyermekre, ahogy Ábrahám meg Sára is tette, és akkor egyszer csak halljuk a hírt, hogy babát várnak. Aztán meg már annak van hírértéke ebben a családban: most megy az oviba, vagy most megy majd elsőbe. És akkor itt a gyülekezetben is az istentiszteleten, ahogy találkoznak előtte vagy utána, elkezdik mondani a híreket, hogy hogyan is élte meg az első napokat elsőként, milyen aranyos az osztályfőnök nénije vagy bácsija – és mondják a híreket. Aztán meg amikor esküvő van, a menyegzői vacsora, ott én magam is sokszor láttam olyan fotókat, ahol kiderült, hogy az Úr hogyan intézkedett az ő gondviselő munkájában több száz vagy ezer kilométerrel arrébb két fiatal életében, hogy aztán együtt lássuk őket a fotókon. Mert az Úr munkálkodik.

És lehetne sorolni még azokat a példákat, amik egyszerű hétköznapi példák, ahogy Ábrahám és családja, meg Nákhor és az ő családja életében, de azt mutatják, hogy az Úr tette, az Úr esküvel tett ígérete megy végbe azok életében, akik az Úr szerint is fontosak az övéinek. Ábrahámnak is meg az ő népének. Ábrahám egyébként így is áldássá lett, hiszen az Úr megígérte, hogy ő áldássá lesz nemcsak az összes többi népnek, hanem a családnak is minősítetten.

És mi a helyzet, ha esetleg szomorú hírt kap. Itt nem szomorú hírt kapott Ábrahám. De az üzenet miatt mégis hadd emeljem ki, lehet akár szomorú hír is. Ez azért jutott eszembe, mert én a 23. résznek a történetét is viszonylag jól ismerem, különösen édesanyám halála óta nagyon a szívemen van: „Vala pedig Sárának élete száz huszonhét esztendő. Ezek Sára életének esztendei. És meghala Sára Kirját-Arbában azaz Hebronban a Kanaán földén, és beméne Ábrahám, hogy gyászolja Sárát és sirassa őt.”

Szomorú hír Ábrahámnak meg Izsáknak is, de ezt a kijelentést az Úr azután íratta le, hogy előtte olvashattuk, hogy a kis Rebeka már megszületett. És a Biblia összefüggései fényében ezt hadd emeljem ki, hogy az egyik legszomorúbb hír, amit hívó ember is hallhat. De arról olvasunk, hogy ez a kis Rebeka, majd amikor felnő, aztán amikor felesége lesz Izsáknak, akkor az Úr rajta keresztül vigasztalja meg Izsákot. A 24. résznek a legutolsó verse így szól: „Izsák pedig bevitte Rebekát Sárának az ő anyjának sátorába. És elvette Rebekát és lőn néki felesége és szereté őt. S megvigasztalódék Izsák az ő anyja halála után.”

A felolvasott igerészünkben nincs szomorú hír, de a hírérték és a mennyei média híradása komolyan vétele, hírértéke üzenete miatt hadd emeljem ki, hogy de van, amikor az Úr népe és Ábrahám családja is szomorú hírt hall, szomorú hírt közölnek vele, vagy azzal találkozik. Igen ám, de akkor is ott van, hogy de ott az Úr, ő mit ígért esküvel, ő mit tett korábban is, meg mit fog most is tenni. És egyértelműen ez nem véletlen, hogy az Úr le akarta íratni, mielőtt megtudjuk, hogy Sára,

Izsák édesanyja meghal, Izsák felesége már ott van az Úr tervében, már a nevét is ismerhetjük. Így vigasztalta az Úr Izsákot is.

Nem csak örömhírek vannak, hanem szomorú hírek is. Ezért nem mindegy, hogy mi ennek az ószövetségi bibliai történetnek, családfarészlet igei kijelentésnek az üzenetében valóban merjük-e hinni, hogy amit az Úr tett és mondott a kijelentésében, az megáll. Esküvel tett ígéretei az Úrnak. Akármilyen szomorú dolgok történtek Ábrahám életében, például a felesége halála, a fia édesanyjának a halála, de aztán kiderült, hogy a temetkezési hely lesz majd, a folytatásban, a temetkezési hely lesz majd az egyetlen olyan örökség, ami már az övé. És a temetkezési hely mutatja, hogy ez a föld az enyém, és hogy az igazi haza nem is ezen a földön van, hanem az örökkévalóságban.

Ezért hadd zárjam azzal, Nákhor tizenkét utódának a nevei, azok nem szerepelnek olyan sokszor a szentírási üdvtörténeti leírásokban, már csak azért sem, mert Ábrahám és utódai viszik tovább az üdvtörténeti eseményeknek a nagyobb részét. De Izrael fiainak a nevei, a törzsek nevei még az örökkévalóságban is szerepelnek. Olvastuk nem olyan régen a Jelenések könyve legvégén, hogy az arany városnak mik az alapjai, és mik a kapui. Ábrahám tizenkét utóda az unokája révén aztán az Úr tervében az ószövetségi hívő nép képviselői lettek.

Nákhor tizenkét utóda pedig, hallottuk itt, hogy Arám, az egyikőjüknél, Arám édesapja. És a legtöbb kommentáríró ezt megjegyzi, hogy arámi törzsek ősei lettek. Arám a Károliban sokszor 'szír'. És nekem a Károliban így szerepel a Királyok 2. könyvének 5. részében, hogy a szíriai Naámán – csak egy példa –, aki leprás volt, aztán Elizeuson keresztül az Úr őt meggyógyította. És a végén Naámán azt mondta: én ezt az Urat szeretném szolgálni. Mikor hazament vissza az ő urához, a királyhoz: én azt az Urat akarom szolgálni, aki Izrael népe Istene.

És aztán amikor látjuk, hogy pünkösdkor kitöltetik a Szentlélek, akkor bizony azokról a részekről is jöttek oda Jeruzsálembe jövevények, hallották a péteri prédikációt, akik aztán mentek vissza a hazájukba és ott hirdethették az ígét. Aztán pedig elindult a pogánymisszió, Pál apostol volt ennek a fő munkása. De rajta keresztül azok az utódok, akik Nákhor családjába születtek, őseik személye szempontjából ők is az Úr népe tagjai lettek a későbbi évszázadokban is.

Rebeka az Úr tervében, mert Nákhor is, Ábrahám testvére az Úr tervében. És az Úr arról beszélt a bibliai történet üzenetében, hogy ő általa és ő szerinte ennek is van hírértéke. Hát, ha Ábrahám és történeteinek is micsoda hírértéke van, akkor még inkább elmondható, hogy akkor ezek szerint a kevésbé fontos bibliai szereplőkkel is az Úr milyen szeretettel, gondoskodó szeretettel bánik. És az ő isteni kijelentését, ígéreteit, esküvel tett ígéreteit órájuk tekintve is nem véletlenül tette Ábrahámnak. Hogy aztán majd jölessen az Úr Jézus, Ábrahám magva. Aki-ről pedig azt olvassuk a Korinthusi 2. levél 1. részében, hogy „Istennek valamenynyí ígérete ő benne lett Igenné és ő benne lett Ámenné az Isten dicsőségére mi általunk”.

Mi ezeknek az isteni híradásoknak, kijelentéseknek, ígéreteknek, esküvel tett ígéreteknek az alapján gondolkodhatunk, élhetünk, értékelhetünk és értelmezhetünk bármilyen híradást a mai világban is, a mi időnkben is. És lehessünk mi is áldássá, ahogy Ábrahám is azzá lett a maga idejében.

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk, áldunk azért, mert te beteljesítetted minden ígéretedet. És köszönjük, hogy ami még hátra van az Úr Jézus üdvttéből, az is teljes mértékben biztos, mintha már megtörtént volna, ki is jelentetted ezt nekünk.

És köszönjük, hogy éppen ennek az örömével, reménységében élhetjük a hétköznapiakat itt, ezen a földön. Ahol néha vannak nagyon szomorú hírek is. Sokszor sokkal több a szomorú hír a híradásokban, mint az örömteli. De áldunk téged, hogy akkor is rád tekinthetünk, a te kijelentésed alapján értékelhetünk mindent, és szeretnénk így élni, hálás szívvel, boldogan, amikor pedig szomorúság történik, őszintén sírva, de reménységgel.

És köszönjük, hogy ma abban is bátorítottál, hogy a téged nem ismerők, a hitben még nem járó szeretteink, barátaink, ismerőseink között is így képviselhetünk mi téged.

Hálát adunk neked, hogy Ábrahámot is használtad. És köszönjük, hogy az ő élete példa is lehet nekünk. De még inkább az Úr Jézusé.

Áldunk, hogy az Úr Jézus is ebben a földi életben élte meg mindazt, amit. És köszönjük, hogy övé a győzelem.

Arra szeretnénk kérni, hogy igaz legyen a hallott ígének a bátorítása, hogy: „Istennek valamennyi ígérete ő benne lett Igenné és ő benne lett Ámenné az Isten dicsőségére mi általunk”. Szeretnénk mi is ebben a 'mi általunk'-ban ott lenni. Te tudod, hogy a hétköznapiak során ez hogyan valósulhat meg, kérünk téged, adj nekünk is ábrahámi bizalmat, engedelmességet. És köszönjük, hogy a te kegyelmed elég ehhez.

Kérünk téged arra, adj vigasztalást azoknak, akik a betegség testi vagy lelki terheit hordozzák, hogy ők is láthassák, hogy eszközök lehetnek a kezedben. Vigasztald a gyászolóinkat, azokat is, akiknek nagyon friss a gyászuk. Kérünk téged, hogy a feltámadás, a feltámadott Úr drága reménységében élhessék meg a gyászt is.

És köszönjük, hogy te gondoskodik a mi magyar népünkről Kárpátalján is, hisszük ezt. De kérjük is, teremts ott békét lélekben és fizikai módon is egyaránt.

Most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg, kérünk, az Úr Jézusért.

Ámen.

Emlékezetet szerzett az ő csudálatos dolgainak; kegyelmes és irgalmas az Úr. [...] Kezeinek cselekedetei hűség és igazság; minden ő végzése tökéletes.

Zsoltár 111,4.7

611 Az Úr csodásan működik

✂ Cowper, William (1731-1800)

🎵 Maár Margit, (1880-1963)

✂ Vargha Gyuláné (1863-1947)

Az Úr cso - dá - san mű - kö - dik, De út - ja rejt - ve van.

Ten - ger ta - kar - ja láb - nyo - mát, Sze - lek szár - nyán su - han,

Mint tit - kos bá - nya mé - lyi - ben For - mál - ja ter - ve - it,

De biz - tos kéz - zel hoz - za föl, Mi most még rejt - ve itt.

2. Bölcs terveit megérleli,
Rügyet fakaszt az ág,
S bár mit sem ígér bimbaja,
Pompás lesz a virág.
Ki kétkedőn boncolja Őt,
Annak választ nem ad,
De a hívő előtt az Úr
Megfejtí önmagát.

3. Ne félj tehát, kicsiny csapat,
Ha rád felleg borul,
Kegyelmet rejt, s belőle majd
Áldás esője hull!
Bízzál az Úrban, rólad Ő
Meg nem feledkezik,
Sorsod sötétlő árnya közt
Szent arca rejtezik.